

Дням. на тая бронзова монета, не дотамъ запазена, е 12 милим. Глед. таблица II. бр. 13., който изобразява екземплара на нумизматическия кабинетъ при народната библиотека въ Парижъ.

Опрѣдѣлението на тоя неясно упазенъ екземпляръ не е сигурно. Нѣкои го приписватъ и на Котисъ III. (57.—48. год. пр. Хр.), срав. Lepointant, Numismatique des rois grecs стр. 9., и считатъ главата на лицето за глава на царь Котисъ. Срав. Head, Historia numorum, стр. 243.

XIV.

Тракия подъ римското покровителство. Одризкитѣ царь Садаласъ I., Котисъ III. (57.—48. год. пр. Хр.) и Садаласъ II. (около 48.—42. год. пр. Хр.).

Слѣдъ битката при Пидна на 168. год. пр. Хр. римлянитѣ завоевали Македония; съ това завоевание не била засѣгнута направо независимостта на Тракия, при всичко че обстоятелствата принудили одризкия царь Котисъ II. да стѣпи почти въ същото отношение къмъ римлянитѣ, въ каквото стоялъ по-рано къмъ Филипа V. и Персея. Още цѣло едно столѣтие се измижло, докато римлянитѣ намѣрили за добръ да туржтъ рѣка върху независимостта на Тракия. Кой билъ наслѣдникъ на Котисъ II. и кои царь владѣли слѣдъ него надъ одризкото царство, не е извѣстно; историческитѣ свѣдения за Тракия отъ това врѣме сж твърдѣ оскѣдни, види се затова, защото отношенията на римлянитѣ съ тая страна не били още отъ особено голѣма важность, при всичко че оттамъ най-много и най-често била нападена Македония.

Както вече по-рано, така и сега, Тракия, за която казва риторьтъ Аристидъ (Panath. 181.), че промѣнила хиляди владѣтели, „ἢ μυρίους μεταβέβληκεν ἄρχοντας“¹⁾ била разпокъсана на много малки княжества, управлявани отъ главатаритѣ на отдѣлнитѣ племена, които взаимно се нападали, за това и властта на одризкитѣ царь трѣба да била твърдѣ незначителна. Като князове на отдѣлни племена се срѣщатъ споменѣтиятъ вече Диегилисъ, съврѣменникъ на пергамския царь Аталусъ II. (159.—130. г. пр. Хр.), комуто нѣкои автори даватъ царска титла: ὁ Θρακῶν βασιλεύς, сетнѣ неговия синъ Зибелмиусъ (Ζιβέλιμος), извѣстенъ по своята жестокость не по-малко отъ баща му; като тракийски царь се споменува Βαρσάβας, ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεύς, съ помощта на когото и на тракийския велможъ Тересъ Филипъ Андрискосъ нападнѣлъ Македония, като искалъ да възстанови Македонското царство и да стане македонски царь, обаче, разбитъ отъ Квинта Цецилия Метела на 148. год., побѣгнѣлъ въ Тракия при князь Бизесъ (Βύζης), който го прѣдалъ въ рѣцѣтъ на побѣдителя. Отъ по-послѣшнитѣ князье заслужва да се спомене и Сотимосъ (Σώτιμος), князь на тракийското племе Меди (Μαίδοί), които, прѣдвождани отъ него, заедно съ дарданитѣ и скордисцитѣ, между 90.—89. година опустошили Македония, тръгнѣли на югъ въ Елада, ограбили и изго-

¹⁾ Срав. Cary, Histoire des rois de Thrace p. 52.